

Szeged, 1912. november 10.–Budapest, 2010. január 7.

Értelmiségi családban született, apja tanár volt. 1937-ben a budapesti Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem mezőgazdasági karán az abszolutórium megszerzése után abbahagyta tanulmányait. 1929-től jelentek meg írásai a nagyváradi és a budapesti sajtóban. 1933-tól a Nemzeti Sport rovatvezetője, majd 1939-től 1944-ig az Újság című lap publicistája. 1939-től kapcsolatban állt az illegális kommunista mozgalommal, a háború alatt tagja lett a függetlenségi és népfrontmozgalomnak is. 1943-ban belépett a Független Kisgazdapártba, a Polgári Tagozat egyik alapító tagja és szervezője. 1944. március 19-én letartóztatták. 1945-ben a Szabadság című lap szerkesztője és szerkesztőbizottsági tagja lett. 1945-1946-ban a Magyar Távirati Iroda felelős szerkesztője. 1946-tól az FKGP megbízásából ellátta a Magyar Központi Híradó Részvénytársaság ügyvezető alelnöki, 1947 és 1950 között elnöki feladatait. 1950-től három évtizeden át az MTI vezérigazgatója, egy időben államtitkári rangban. 1946. májustól az FKGP propagandaosztály vezetője, szeptembertől az országos intézőbizottság tagja. 1948. áprilisban a párt alelnökévé és a politikai bizottság tagjává választották. 1947. augusztus 31. és 1990. március 16. között országgyűlési képviselő volt. Előbb az FKGP országos listájáról, 1949. május 15. és 1967. január 28. között a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront népfront országos és budapesti listájáról került be a törvényhozásba. 1967. március 19. és 1985. április 19. között Budapest 1. számú egyéni választókerületéből jutott be, 1985. június 8-án az országos listáról lett a törvényhozás tagja. 1953-tól 1975-ig, majd 1980 és 1989 között tagja volt az Elnöki Tanácsnak is. 1954. októberben beválasztották a Hazafias Népfront Országos Tanácsába; 1956. júniustól a HNF elnökségének tagja volt. 1964-ben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba.